

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/278/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113209833
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113209833.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpený zástupcom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, proti odporcom: 1. S. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., ul. 9. mája XXX/XX, 2. M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., ul. D. XX, 3. C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., ul. K. XX, o zaplatenie 3.974,82 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporcom súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 17.04.2013 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporcom v 1. až 3. rade domáhal, aby súd rozhodol o splnení ich povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.974,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.444,45 eur od 25.01.2013 do zaplatenia a vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 331,69 eur. Zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Tento návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom, postupcom SLSP, a.s. a navrhovateľom zo dňa 15.12.2011, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom. Dňa 04.03.2005 uzatvorili odporcovia s pôvodným veriteľom SLSP, a.s. Zmluvu č. 273470753, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol odporcom v 1. a 2. rade peňažné prostriedky a odporca v 3. rade na seba prevzal ručiteľský záväzok. Podmienky čerpania týchto prostriedkov, podmienky ich splácania, podmienky pri ich neplnení a ďalšie náležitosti sú upravené v úverovej zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Odporcovia v 1.a 2. rade neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy. Preto postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy.

Pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 4.964,82 eur, ktorá pozostávala z istiny v sume 4.434,45 eur, riadneho úroku v sume 197,89 eur, úrokov z omeškania v sume 317,53 eur a ostatného príslušenstva v sume 14,95 eur, v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Údaje, výška a špecifikácia postúpených pohľadávok je deklarovaná postupcom ako generovaný údaj z bankového systému. Odporca v 1. rade uznal vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Zároveň uznal aj náklady inkasného konania, ktoré si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Odporcovia ku dňu spísania návrhu uhradili celkovo od 20.02.2012 do 24.01.2013 sumu 990 eur. Žalovaná suma je rozdielom medzi postúpenou pohľadávkou a týmito úhradami po postúpení pohľadávky.

Návrh s prílohami bol odporcom v 1. až 3. rade doručený do ich vlastných rúk dňa 01.02.2014, 28.01.2014, resp. 29.01.2014. Odporcovia v 1. a 3. rade na doručený návrh nereagovali a vo veci

sa písomne nevyjadrili. Odporkyňa v 2. rade súdu dňa 03.06.2014 doručila písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že je pravdou, že s odporcom v 1. rade ešte ako manželia uzatvorili úverovú zmluvu so Slovenskou sporiteľňou, a.s., na základe ktorej im bol poskytnutý úver. Je takisto pravdou, že úver riadne nesplácali. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín však bolo s právoplatnosťou od 26.01.2010 ich manželstvo rozvedené. Má za to, že odo dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, na ktoré sa odvoláva vo svojom návrhu navrhovateľ, začala plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia lehota na uplatnenie pohľadávky na súde. Preto vznáša námietku premlčania. To, že odporca v 1. rade uznal záväzok, nemôže byť jej ako jeho bývalej manželke na ujmu. Toto jeho konanie dva roky po rozvedení manželstva ju nemôže zaväzovať.

Podaním zo dňa 07.10.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcov, a to Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ. Podaním zo dňa 04.03.2014 tento vedľajší účastník z konania vystúpil, bez toho aby sa vo veci vyjadril. Vzhľadom k vystúpeniu vedľajšieho účastníka z konania, súd neprihliadal na námietku neprípustnosti vedľajšieho účasti, ktorú navrhovateľ súdu doručil dňa 23.07.2015. O tejto skutočnosti súd upovedomil právneho zástupcu navrhovateľa elektronicky dňa 24.07.2015.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal odporcov a právneho zástupcu navrhovateľa. Pojednávanie sa zúčastnili odporcovia. Právny zástupca navrhovateľa požiadal súd o odročenie pojednávania, avšak vzhľadom k absencii dôležitého dôvodu na odročenie pojednávania, súd pojednávanie neodročil a vykonal ho, a to aj v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 101 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku. Rozhodnutie o námietke neprípustnosti vedľajšieho účasti za situácie, že v konaní vedľajší účastník nevystupuje, nie je dôvodom na odročenie pojednávania. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné zdôrazniť, že žiadosť o odročenie pojednávania nezbavuje účastníka konania, resp. jeho právneho zástupcu povinnosti a právu zúčastniť sa pojednávania. V opačnom prípade riskuje to, že ak súd jeho žiadosť o odročenie pojednávania nevyhovie, vykoná súd pojednávanie v jeho neprítomnosti, ak je to možné.

Odporca v 1. rade na pojednávaní uviedol, že s návrhom nesúhlasí, nakoľko všetci sú v zlej ekonomickej situácii a nemajú z čoho uhradiť dlh.

Odporkyňa v 2. rade na pojednávaní uviedla, že s návrhom nesúhlasí, plne sa pridrižava svojho písomného vyjadrenia zo dňa 26.05.2014, podstatou ktorého je to, že ju nemôže zaväzovať uznanie záväzku odporcu v 1. rade, ktorý je jej bývalým manželom, pretože k uznaniu záväzku došlo viac ako dva roky po rozvedení manželstva. Ďalej poukázala na svoju sociálnu situáciu a to, že sa stará o svoje dve maloleté deti, pričom jej príjem je 350 eur mesačne. Ak by súd rozhodol tak, že návrhu vyhovie, navrhuje, aby jej povolil dlžnú sumu splácať v splátkach.

Odporca v 3. rade na pojednávaní uviedol, že s návrhom nesúhlasí, nakoľko považuje túto vec za vybavenú a dlh bol zaplatený ešte vo februári 2012. V tejto veci komunikoval s p. JUDr. K. z J., ktorá je súdnou exekútkou, a ktorá mu zablokovala jeho bankový účet, preto jej zaplatil sumu 3.755,44 eur.

Súd sa na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v spise, a ktoré boli predložené navrhovateľom a to: Zmluvou o úvere zo dňa 04.03.2005, Dohodou o ručení zo dňa 04.03.2005, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Dohodou o uznaní záväzku, Zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok na č. l. 22-24, výzvami k úhrade, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a oznámením o postúpení pohľadávky. Po vykonaní dokazovania súd zistil pre rozhodnutie o návrhu tento podstatný skutkový stav, ktorý následne právne posúdil podľa nižšie citovaných ustanovení zákonov:

Slovenská sporiteľňa a.s. (banka) dňa 04.03.2005 uzatvorila s odporcami v 1. a 2. rade Zmluvu o splátkovom úvere č. 0273470753, ďalej len „zmluva o úvere“, na základe ktorej sa Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť odporcom v 1. a 2. rade bezúčelový úver vo výške 100.000,- Sk, a odporcovia v 1. a 2. rade ako dlžníci sa zaviazali za dohodnutých podmienok úver vrátiť do 20.02.2015 v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.487 Sk. Súčasťou zmluvy o úvere sú aj Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.08.2012 (ich kópia je v spise na č.l. 9 a nasl.). V rovnaký deň, teda dňa 04.03.2005, Slovenská sporiteľňa a.s. uzatvorila s odporcom v 3. rade Dohodu o ručení, na základe ktorej sa odporca v 3. rade zaručil za dlh odporcov v 1. a 2. rade vzniknutý na

základe zmluvy o úvere. Dňa 15.12.2011 uzatvorila Slovenská sporiteľňa a.s. s navrhovateľom Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE, ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávok“, na základe ktorej mal navrhovateľ nadobudnúť pohľadávku veriteľa, postupcu, z úverovej zmluvy voči odporcom. Od nej navrhovateľ odvodzuje aj svoju aktívnu legitímáciu na podanie návrhu na začatie konania. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok je súčasťou postúpených aktív (súboru pohľadávok) aj pohľadávka voči odporcom v 1. a 2. rade ako dlžníkom a odporcovi v 3. rade ako ručiteľovi. V nej je takisto uvedené, že splatnosť pohľadávky je dňa 20.02.2015 (rovnako ako je uvedené v úverovej zmluve). Dňa 27.12.2011 vyhotovila Slovenská sporiteľňa a.s. tri listy (adresátom listu sú odporcovia), ktorých obsahom je oznámenie o postúpení jej pohľadávky na navrhovateľa. Dňa 24.01.2012 vyhotovil navrhovateľ tri listy (adresátom listu sú odporcovia), ktorých obsahom je okrem výzvy na úhradu dlhu aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 24.01.2012. Po postúpení pohľadávky, v období od 20.02.2012 do 24.01.2013 odporcovia zaplatili titulom splácania úveru navrhovateľovi celkovo 990 eur v jedenástich platbách.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods.8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Po vykonaní dokazovania súd na zistený a vyššie popísaný skutkový stav aplikoval vyššie citované ustanovenia právnych predpisov, a vec právne posúdil takto:

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že si v konaní uplatňuje svoje právo na peňažné plnenie (pohľadávku) zo zmluvy o úvere. Túto pohľadávku mal nadobudnúť na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Preto sa súd v prvom rade zaoberal skutočnosťou, či navrhovateľ je aktívne legitimovaný v tomto spore, teda, či je riadnym veriteľom odporcov na základe zmluvy o úvere.

Po zistení skutkového stavu súd konštatuje, že navrhovateľ platne nenadobudol pohľadávku, ktorej splnenia sa voči odporcom v tomto konaní domáha. Je tomu tak pre rozpor zmluvy o postúpení pohľadávok so zákonom, a teda pre jej neplatnosť v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Uzavretím tejto zmluvy o postúpení pohľadávok nebolo dodržané ustanovenie § 92 ods.8 zákon o bankách. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by odporcovia udelili banke, teda postupcovi, súhlas s postúpením pohľadávky banky voči nim. Tento súhlas sa podľa uvedeného ustanovenia o bankách nevyžaduje iba v prípade, ak by aj napriek písomnej výzve banky jej klient (odporcovia) bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Urobenie takejto výzvy banky však nebolo vykonaným dokazovaním preukázané.

V tejto súvislosti takisto súd konštatuje (bez vplyvu na záver súdu o neplatnosti postúpenia pohľadávky), že banka by mohla postúpiť iba do postúpenia splatnú časť nesplneného peňažného dlhu. Vyplýva to zo znenia uvedeného ustanovenia zákona o bankách, za použitia výkladu, ktorý sa opiera o dôvodovú správu k tomuto zákonu, ktorá uvádza: „V odseku 7 (terajší odsek 8, pozn. súdu) sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“. V dôvodovej správe je teda bližšie uvedené, že právnou úpravou sa upravuje možnosť postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej „nesplácanému“ dlhu, teda toho, ktorý mal byť splácaný. Podľa zákonnej dikcie dotknutého ustanovenia zákona o bankách je rozhodujúca formulácia: „môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku“, pričom v prvej časti tejto vety je uvedený prípad, že klient je „v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku“. Súd má za to, že slovným spojením „tomuto peňažnému záväzku“ je potrebné rozumieť časti záväzku, ktorý je dovtedy splatný a je „nesplácaný“. Ako je však uvedené vyššie, táto skutočnosť je v prejednávanom prípade druhoradá, nerozhodujúca.

K rovnakému právnemu záveru dospeli v obdobnej veci napríklad aj Krajský súd v Bratislave v uznesení č.k. 6Co/203/2015-394 zo dňa 19.05.2015, či Krajský súd v Prešove v uznesení sp.zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014.

Nad rámec potreby rozhodnutia o návrhu navrhovateľa súd uvádza, že v danom prípade banka pred neplatným postúpením pohľadávky nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Mal tak urobiť až navrhovateľ, a to listom zo dňa 24.01.2012. Ak navrhovateľ aj mienil vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, musel postupovať a rešpektovať ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 (zosplatenie dlhu) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z vykonaného dokazovania súd ani takýto postup za preukázaný nemá.

Vzhľadom k záveru súdu o nedostatku aktívnej legitimácie navrhovateľa a v záujme dodržania zásady hospodárnosti občianskeho súdneho konania, je nadbytočné sa zaoberať prípadným premlčaním

uplatneného práva, ktorú vzniesla odporkyňa v 2. rade. Táto skutočnosť by neprivedila iné rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa.

Ohľadne skutočnosti, že navrhovateľ súdu predložil aj listinný dôkaz, označený ako Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú mal uzavrieť odporca v 1. rade, súd uvádza, že ak by sa aj jednalo o platné uznanie dlhu (o taký prípad však nejde), nie je možné z tohto právneho úkonu vyvodiť aktívnu legitimáciu navrhovateľa v spore o zaplatenie dlžnej sumy zo zmluvy o úvere. Je tomu tak preto, že uznanie dlhu nie je samostatným záväzovacím dôvodom. Uznanie dlhu je jedným z právnych prostriedkov zabezpečenia záväzku a jeho zmyslom je zabezpečenie splnenia povinností, ktoré sú obsahom záväzku. Nemožno ním teda založiť nový záväzok, ten už existuje, resp. mal by existovať. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nie je majiteľom pohľadávky, z ktorej dlh mal odporca v 1. rade uznať, nebolo možné platne uznať tento dlh. V tejto súvislosti však súd nad rámec potreby rozhodnutia uvádza, že po posúdení tohto listinného dôkazu, nejde o platné uznanie dlhu, pre nedodržanie formálnych náležitostí uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka.

Pre platné uznanie dlhu podľa Občianskeho zákonníka (ako aj pre uznanie záväzku podľa Obchodného zákonníka) je nevyhnutné, aby dlžník uznal určitý dlh, resp. záväzok. Tento právny úkon musí byť jasný, určitý a zrozumiteľný. Z Dohody nie je zrejмый určitý právny dôvod vzniku záväzku, čo je jedným zo základných zákonných predpokladov pre platné uznanie dlhu. Právnym dôvodom vzniku záväzku mala byť zmluva uzatvorená s pôvodným veriteľom SLSP, a.s. č. zmluvy 273470753 zo dňa 04.03.2005. V Dohode o uznaní záväzku sa však neuvádza akým spôsobom vznikol uznaný záväzok. Z Dohody vyplýva, že odporca v 1. rade uznáva dlh pozostávajúci z istiny vo výške 4.314,45 eur (prítom istina predstavuje sumu poskytnutého úveru, čo v danom prípade bola iba suma 3.319,39 eur a čiastočne bola splatená), z ostatného príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy vo výške 515,42 eur (žiadnym spôsobom nešpecifikovaná), úrokov z omeškania 9 % ročne zo sumy 4.314,45 eur za dobu od 15.12.2011 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa tejto Dohody a nákladov na inkasné konanie vo výške 164,95 eur. Z takto formulovaného uznania dlhu nie je zrejмый, aký je právny dôvod dlhu pozostávajúceho z istiny, ktorá prevyšuje istinu úveru z predmetnej úverovej zmluvy, a takisto právny dôvod nákladov na inkasné konanie a aj samotného príslušenstva. Pre úplnosť súd uvádza, že aj podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pokiaľ v dohode o uznaní dlhu sa žalovaný zaviazal zaplatiť peňažnú sumu na podklade záväzkovo právneho vzťahu (zmluvy), bez toho, aby konkretizoval právnu skutočnosť, ktorá bola dôvodom jeho vzniku, tento právny úkon po obsahovej stránke (z hľadiska jeho predmetu) nemožno považovať za určitý a je potrebné ho považovať za neplatný právny úkon. Z vyššie uvádzaných dôvodov táto Dohoda nemohla vyvolať žiadne právne následky, pretože uznanie dlhu nebolo platne urobené.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporcovia boli v konaní plne úspešní. Vzhľadom k tomu, že si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnili a z obsahu spisu im žiadne trovy konania ani nevyplývajú, súd im všetkým zhodne náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ

domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.